

Vážené přátelé!

Dovolte, abych režisérskou zprávu činnosti „Alšovy scény“ za uplynulý rok 1947 uvedl nejprve několika statistických údaji: Byly zahrány 4 činoherní představení a 1 operka. Janu seona zahájila Piskáčková operkou „Hlováček princezny“, po níž následovala Múšicova veselohra „Paní ministrová“. V podzimním období byla předvedena Komarovova komedie „Soubor holánů“, k 30 letkám výročí ruské říjnové revoluce připraveny 2 aktovky ruských autorů „Leningradská noc“ a „Ibráček Kostov“ a seona zakončena veselohrou „Neel“ od
Z připravovaných her nebyly uskutečněny Čapkov „A V R“ a scéna p. Laštorhy, uváděvaná dětem doba a veselohra „Kustorský politik“ v scéna p. Ptáčka. Na dělní režisérském se sešlo celkem 5 členů: M. Gajda (Hlov. princezna), K. Rusný (P. ministrová), J. Ptáček (Soubor holánů), Ant. Bartůšek (ruské aktovky) a M. Piskáčková (Neel). Nejplukčejším horecem byl K. Mery, který hrál ve všech činoherních představeních. Jště bych připomenul jednu zajímavost, že z četných autorů nepříležitě jsme-li k uvedeným operkám - byl zastoupen 1, a z nich 3. To je ani druhouá bilanca činnosti „Alšovy scény“ v r. 1947.
Kto hrál samostatně nebudu jšt podávat zvláštní zprávy, neboť jsem ~~to~~ to učinil jšt dříve, vždy po každém představení. Souhrnem bych chtěl jen podotknout, že úroveň her, v pořadí jak za sebou následovaly, ješta lípí postupnou, jšt jejich směr se posledními dvěma představeními prudce zlomil v odstup. Příčin bylo několik, avšak za nejzávažnější považuji neháru a neodpovídající některých členů vůči režisérovi a tím i spolku. To je platná všechna snaha a dobrá vůle vedoucí i všech těch, kteří mu pomáhají, mají here přijatou úlohu vrátit po 3 týdnech, v jednom případě dokonce týden před představením, s ovulnou nedostatečnou, respektive vůbec žádnou. Jak potom splnit podmínku, aby hra byla dáována v určeném termínu, jak potom možno splnit závazek režiséra vůči spoleku i obecenstvu, aby představení bylo dobře nastudováno? Práce za takových podmínek musí zrušit i skutečného divadlařského nadšence, neboť předstipitací se jšt nic kloudného nevyhovilo a nevyhoví. A co dostáváka do zkušebních a studijních rot? To by byla další bolestná kapitola, o ní by se dalo dlouho a dlouho hovořit, ne však s radostí.

Jedno je jisté: Dohud se nalepší morálka ochotnické práce, dohud nebude u všech
členů vyjádřením mysl pro zodpovědnost, dohud nebude láska a úcta k ochotnickému
divadlu, do té doby bude některá činnost „Alšovy scény“ jen živějším, spjíváním k
úplnému zániku. Můj nároky se snad budou někomu zdát pernickatelské, ale myslím,
že je lépe si říci pravdu do očí, než vidět budoucnost nespočítanými brýlemi, když
předpokládá k tomu, je po stávajících zkušenostech, velmi postroven. Ano, taková
je skutečnost a ^{na} u všech je, abychom se přivzdali, aby ~~byla~~ přišla činnost „Alšovy scény“
zpracována plným leskem. Děkuji všem, kteří se o to ~~pevně~~ snažili a kteří se
o to snažit budou.

V Brně 21. ledna 1947.

Karel Pomyj